

та/або громадянами шляхом об'єднання їх майна, статутний (складений) капітал яких поділений на частки між учасниками і участі цих учасників в підприємницькій діяльності товариства з метою одержання прибутку.

Список бібліографічних посилань

1. Щербина В. С. Господарське право: підручник. 4-те вид., перероб. і допов. Київ: Юрінком Інтер, 2009. 640 с.

Одержано 20.04.2017

УДК 346.546

Катерина Олександрівна Кас'ян,

курсант 4 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Коваленко К. В.

НЕДОБРОСОВІСНА КОНКУРЕНЦІЯ ТА АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ ЯК ЗАСІБ ЗАХИСТУ

Актуальність теми обумовлена тим, що на сьогоднішній день деякі суб'єкти господарювання з метою досягнення переваг у порівнянні зі своїми конкурентами вдаються до нечесних методів конкурентної боротьби. Проблема полягає в тому, що така діяльність завдає шкоди конкурентним господарським відносинам, порушує законодавство про захист від недобросовісної конкуренції, права на вільну, чесну конкуренцію і ділову репутацію.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 закону України від 07.06.1996 № 236/96-ВР «Про захист від недобросовісної конкуренції» (у поточній редакції) недобросовісною конкуренцією визнаються будь-які дії у конкуренції, що суперечать торговим та іншим чесним звичаям у господарській діяльності.

Відносини, пов'язані з захистом від недобросовісної конкуренції, регулюють Конституція України, закони України «Про захист економічної конкуренції», «Про Антимонопольний комітет України», міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, іншими актами законодавства, виданими на підставі законів чи постанов Верховної Ради України.

Оскільки недобросовісна конкуренція набула широкого розповсюдження, то не є дивним те, що над проблемами недобросовісної конкуренції працювали чимало науковців, дисертантів та авторів підручників. Серед них можна назвати таких, як І. Шуміло, І. Вертузаєва, О. Джуринський, Н. Грицюта, Б. Єрошенко та багато інших.

Розглянувши положення нормативно-правових актів, що регулюють питання щодо недобросовісної конкуренції, а також ознайомившись з думками провідних науковців, можна зробити висновок про те, що недобросовісна конкуренція являється негативним явищем, яке завдає шкоди відносинам добросовісної конкуренції і свободи у підприємницькій діяльності. Оскільки

недобросовісна конкуренція набула широкого поширення, я вважаю за доцільне звернути увагу на шляхи боротьби та вирішення даної проблеми, а саме: звернення підприємця до господарського суду; звернення до органів Антимонопольного комітету України; самозахист від неправомірних дій конкурентів.

Особливої уваги, на мою думку, заслуговує Антимонопольний комітет, як орган, який здійснює розгляд спорів у справах про недобросовісну конкуренцію.

Антимонопольний комітет України згідно зі ст. 1 закону України від 26.11.1993 № 3659-ХІІ «Про Антимонопольний комітет України» (в поточній редакції) є державним органом із спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері державних закупівель.

Антимонопольний комітет є важливою ланкою у боротьбі із недобросовісною конкуренцією так, як, згідно з Господарським кодексом України, наділений правом застосовувати до суб'єктів господарювання, які вчинили правопорушення, такі примусові заходи:

1. Накладення штрафу

– один із найпоширеніших та гнучких заходів покарання. При його застосуванні є можливість встановити розмір покарання залежно від завданих збитків конкуренту та завданої шкоди конкуренції.

2. Вилучення товарів з неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого суб'єкта господарювання.

Вилучення зазначених товарів застосовують, якщо можливість змішування з результатами діяльності іншої особи не можна усунути іншим шляхом. Таке вилучення товарів є дієвим засобом у боротьбі з недобросовісною конкуренцією. Але воно має ряд негативних факторів. По-перше, вилучення зазначених товарів є справою досить трудомісткою, для його забезпечення уряд повинен витратити значні кошти; по-друге, вилучення таких товарів може завдати збитків безвинним продавцям, які не знають та й не можуть знати, що вони продають товар недобросовісного підприємця; по-третє вилучення означає знищення корисних для споживачів товарів.

3. Спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей

У разі встановлення факту дискредитації суб'єкта господарювання органи Антимонопольного комітету України мають право прийняти рішення про офіційне спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей [1].

Отже, нормативно-правові акти, що регулюють сферу захисту суб'єктів господарювання від недобросовісної конкуренції характеризуються наявністю різноманітних заходів примусу до порушника. На мою думку, найефективніший із них – спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей.

Оскільки порушник не лише несе матеріальні витрати на спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей, а також публічно оголошує щодо невідповідних дійсності неправдивих, неточних або неповних відомостей у засобах масової інформації або іншим чином, передбаченим законодавством.

Ми розуміємо, що навіть якщо поширення неправдивих, неточних або неповних відомостей мало разовий характер, споживачі пам'ятатимуть повідомлення та продовжуватимуть купувати товар, базуючись на хибній інформації. А у разі спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей порушник відновлює репутацію та довіру населення до свого конкурента, а також відновлює його право на свободу підприємницької діяльності.

Таким чином, спростування дискредитуючої інформації може бути найкращим засобом, щоб перешкодити недобросовісному конкуренту отримати незаконні прибутки внаслідок поширення неправдивих, неточних або неповних відомостей стосовно свого конкурента.

Нажаль, незважаючи на існування широкого спектру нормативно-правових актів, що регулюють відносини пов'язані з захистом від недобросовісної конкуренції, недобросовісна конкуренція все ще залишається поширеним та негативним явищем. Перспективним виходом із цих проблем, а саме зменшення проявів недобросовісної конкуренції буде: підвищення рівня правової обізнаності суб'єктів господарювання щодо захисту своїх прав та інтересів, удосконалення законодавства про захист від недобросовісної конкуренції, що є запорукою створення цивілізованого ринкового середовища, у якому і підприємці, і споживачі будуть надійно захищені від недобросовісної конкуренції, пов'язаної з неправомірним використанням об'єктів інтелектуальної власності, виробництвом фальсифікованих товарів.

Список бібліографічних посилань

1. Можливі шляхи захисту від недобросовісної конкуренції та санкції за її вчинення // Удалов В. Г. Конкурентне право. URL: <http://textbooks.net.ua/content/view/2103/28/> (дата звернення: 19.04.2017).

Одержано 20.04.2017

УДК 331.556

Ярослав Васильович Синяк,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук, доцент Чавикіна Т. І.

ЗОВНІШНЯ ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

В умовах стрімкої активізації міжнародної мобільності населення України, що відбувається в руслі закономірного для доби глобалізації наростання світових процесів трудової міграції, зростає значення регулювання міждержавного співробітництва у сфері захисту прав та інтересів трудових мігрантів на основі норм міжнародного права.

Проблеми розвитку сучасних трудових міграційних процесів викликали значний інтерес багатьох провідних учених. Серед вітчизняних науковців, які присвятили свої праці проблемам трудової міграції, слід виокремити Д. Богиню, А. Гайдучького, О. Каца, Е. Лібанову тощо.